

РЕШЕНИЕ

№ 4

гр. Ихтиман , 11.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ИХТИМАН, ПЕТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в
публично заседание на двадесет и шести януари, през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: Димитър Г. Цончев

при участието на секретаря Надя Н. Борисова
като разгледа докладваното от Димитър Г. Цончев Административно
наказателно дело № 20201840200384 по описа за 2020 година

Производството е по чл. 59 и сл. ЗАНН вр. чл. 189, ал. 8 ЗДвП.

Образувано е по жалба на С. Г. Н. в качеството на законен представител на ЕТ „.....“ ЕИК.... против Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата № 1100119938, издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“, с който за нарушение на чл. 139, ал. 5 и ал. 7 във вр. чл. 102, ал. 2 от ЗП на основание чл. 179, ал. 3а във вр. чл. 187а, ал. 1 и ал. 2, т. 2 ЗП на жалбоподателя е наложено наказание имуществена санкция в размер на 1 800 лв.

В жалбата и в съдебно заседание се претендира отмяна на електронния фиш при подробно изложени съображения.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срока по чл. 189ж, ал. 5 от ЗДвП, от процесуално легитимирано лице и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

От фактическа страна:

Административнонаказващият орган е приел от фактическа страна, че

на 30.06.2020 г. в 16.59 часа, е установено нарушение с пътно превозно средство влекач марка „Волво“, модел „ФХ 12-380“ с рег. № СО9265АК, с обща техническа допустима максимална маса 18 000, брой оси 2, категория ППС в общ. Ихтиман, по път А-1, км. 34+899 с посока на движение нарастващ километър, като за посоченото ППС не е заплатена такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП според категорията на пътното средство.

Нарушението е установено с устройство № 10011, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП, намиращо се на път А-1 34+899.

Горното е квалифицирано като нарушение на чл. 139, ал. 5 и ал. 7 във вр. чл. 102, ал. 2 от ЗДвП на основание чл. 179, ал. 3а във вр. чл. 187а, ал. 1 и ал. 2, т. 2 ЗДвП, поради което, без да се посочва субект, е наложено наказание имуществена санкция в размер на 1 800 лв.

При издаване на електронния фиш са допуснати поредица от съществени процесуални нарушения, които са ограничили правото на защита на наказаниа и са опорочили изцяло административнонаказателното производство.

На първо място не е ясен субектът на административнонаказателната отговорност. От написаното не може да бъде даден еднозначен отговор дали това е С. Г. Н. в качеството на законен представител на ЕТ „.....“ ЕИК ., т.е. физическото лице . или наказан е ЕТ „.....“ ЕИК ., т.е. едноличният търговец. В електронния фиш като собственик е посочен С. Г.Н. в качеството на законен представител на ЕТ „-.....“ ЕИК . Липса друг правен субект, което води на извода, че посоченият е наказан, а именно е С. Н. в качеството на законен представител на ЕТ „.....“ ЕИК., т.е. физическото лице С.Н.. Този извод се подкрепя и от обръщението „Уважаема/и госпожо/господине/, което е предназначено за физически лица. Като санкционни разпоредби в електронния фиш са посочени чл. 179, ал. 3а във вр. чл. 187а, ал. 1 и ал. 2, т. 2 ЗП. Нормите на чл. 179, ал. 3 и чл. 187а, ал. 1 ЗДвП са адресирани до физически лица – водачи и собственици и ползватели и за нарушаването им е предвидено наказание глоба. По процесното дело обаче е наложено наказание имуществена санкция. Това сочи, че административнонаказващият орган вероятно е приел, че е констатираното нарушение е санкционирано на основание чл. 187а, ал. 2, т. 2 ЗДвП. При това положение би следвало санкциониран да е ЕТ „.....“ ЕИК.. Последното обаче никъде не е посочено ясно недвусмислено и трябва да се извежда въз основа на предположения и чрез тълкуване на и без това неясната воля на АНО. Констатираната неяснота представлява съществено процесуално нарушение и драстично нарушава правото на защита на наказаниа, тъй като същият, а и първоинстанционният съд, не е в състояние да разбере кой правен субект е санкциониран за процесното нарушение. Неяснотата се задълбочава от процесуалния подход на АНО, при който като нарушени се посочват разпоредби, които при алтернативност са относими към собственик на ППС или към водач на ППС без да е възможно собственик да извърши нарушение на чл. 139, ал. 7 от ЗДвП, или да бъде санкциониран на основание чл. 179, ал. 3а от ЗДвП например. Описание на нарушението липсва и от фактическа

страна, тъй като ако се приеме, че е наказан собственикът на основание чл. 187, ал. 2, т. 2 от ЗДвП, то изпълнителното деяние е „допускане движението на пътното превозно средство, без да са изпълнени задълженията по установяване размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата“. В ЕФ липсва подобно описание и твърдение за подобно поведение от страна на собственика. При това положение е напълно неясно кой е санкционираният правен субект и какво е вмененото нарушение.

На второ място, липсва надлежно описание на нарушението. От фактическа страна нарушението е описано като „на 30.06.2020 г. в 16.59 часа, е установено нарушение с пътно превозно средство влекач марка „Волво“, модел „ФХ 12-380“ с рег. № СО9265АК, с обща техническа допустима максимална маса 18 000, брой оси 2, категория ППС в общ. Ихтиман, по път А-1, км. 34+899 с посока на движение нарастващ километър, като са посоченото ППС не е заплатена пътна такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП според категорията на пътното средство“.

Заплащането на пътна такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП се дължи само при движение на пътни ППС на осн. чл. 139, ал. 5 и ал. 7 ЗДвП. В случая никъде в електронният фиш не е посочено, че с пътно превозно средство влекач марка „Волво“, модел „ФХ 12-380“ с рег. № СО9265АК, с обща техническа допустима максимална маса 18 000 се е движело, но това може да се презумира, че е било част от вмененото нарушение. По същия начин с оглед посочената допустима максимална маса на ППС и привръзката към чл. 179, ал. 3б ЗДвП може да се презумира, че не е заплатена пътна такса, дължима съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП. Цитираната разпоредба обаче съдържа два вида такси – 1. Тол такса и 2. Такса за изминатото разстояние. От електронния фиш, а и от цялата административна преписка не може да се установи коя от двете такси се твърди, че е не е заплатена. Това драстично ограничава правото на защита на жалбоподателя, тъй като ако същият има заплатен определен вид такса, поради което той трябва да е наясно за липсата на точно какъв вид такса е наказан.

Вече беше посочено, че освен горния недостатък не е посочено и какво е изпълнителното деяние – т.е. дали това е допускане от собственика на движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа без заплатена такса (чл. 187а, ал. 2, т. 2 ЗДвП) и съответно какъв е видът на таксата или нарушението е управление от водач на ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на Закона за пътищата, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата (чл. 179, ал. 3а ЗДвП) и съответно кое от трите предложения, посочени в разпоредбата е реализирано.

На трето място, налице е още един порок, който в случаи като настоящия, при закупена маршрутна карта, може е съществено процесуално нарушение. Като място на нарушението е посочено км. 34+899 с посока на движение нарастващ километър. Посока „нараставащ километър“ на

автомагистрала „Тракия“ на настоящия съдебен състав не е известно да има. Посоките на движение са София и Пазарджик-Пловдив-Бургас. От написаното в ЕФ не може да бъде установено коя я била посоката на движение на жалботодателя, а последното препядства и възможността за преценка относно наличие на нарушение в случаи като настоящия със заплатена маршрутна карта.

На четвърто място, за пълнота трябва да се отбележи, че не АНО не доказва и наличие на нарушение. Както беше посочено невъзможно е да се направи еднозначен извод какво нарушение е вменено, че е извършено от жалбоподателя и съответно какъв вид дължима такса не е заплатена. По делото АНО не изпълни и задължението си съгласно т. 7 Постановление № 10 от 28.IX.1973 г., Пленум на ВС да докаже наличие на нарушение. В приложената от жалбоподателя разписка за маршрутна карта е видно, че същият е заплатил маршрут с посока на движение Ловеч (II035, III-03504)-София, бул. „Никола Петков“ (II-18)-Костенец (II-82, III-8222). От приложената от АНО карта на маршрута не може да се направи извод, че жалбоподателят се е отклонил от същия. От картата следва извод, че заплатеният маршрут е включвал движение в района на път А-1 (автомагистрала „Тракия“, км. 34+899) с посока към гр. Пловдив. АНО не ангажира доказателства с представена подробна карта на маршрута, от която да се направи различен извод. При това положение отклонение от заплатения маршрут би представлявало движението в района на път А-1 (автомагистрала „Тракия“, км. 34+899) с посока към гр. София, но както беше посочено в ЕФ посоката е определена като „нарастващ километър“. Липсват и представени доказателства за собствеността на ППС, както и за категорията му, но в рамките на процеса последните 2 обстоятелства не са спорни.

Всичко изложено налага отмяна на електронния фиш.

Предвид изхода на делото на основание 63, ал. 3 вр. чл. 144 АПК вр. чл. 78, ал. 1 ГПК АНО следва да бъде осъден да заплати сторените от жалбоподателя разноси в размер на 350 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от изложеното, съдът основание чл. 63, ал. 1, пр. 3 ЗАНН,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата № 1100119938, издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“.

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“ ЕИК ., адрес: гр. София 1606, бул. „...“ № . **ДА ЗАПЛАТИ** на **С. Г.Н. В КАЧЕСТВОТО НА ЗАКОНЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ НА ЕТ „.....“**, ЕИК ., със седалище и адрес на управление гр. К., п.к. № 2030, обл. София, общ. Костенец, ул. „.....“ № . сумата от **350 лв.** разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба по реда на АПК пред Административен съд–София област **в 14-дневен срок** от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Ихтиман: _____